ॐ श्री

सद्गुरुभ्य नमः

By B. M. Jhot.

નૃસિંહ બાવની.

सने १९०३.

श्रेय साधक अधिकारि वर्ग अने

मुमुक्षु जनोने अर्थेज.

To be had at the

॥ ૐ શ્રી ॥

૧

ઉમા કાન્ત શશિવદન, શિશ ધરી વંદાં ચરનપર;
મદન દહન ગતિ ગહન, શરન રખીયે ગિરજાવર.
કુગતિ હરન ભવ ભિન્ન બિદારન તું ધરનીધર;
દ્રઢ ચિત કરન સુકરન શ્રવન કરીએ જન હિતકર
સતત મનન હુઇઓ કરૈં, ગુરૂ નરહર તુહિ સુમર કર
જન્મ મરન દુખ હરન તુમ, બિમ તરન નિજ સરૂપ દર.

૨

પારહિ બ્રહ્મ પરાત્પર શ્રી ગુરૂરાય નૃસિંહ નમુ કર જોરી;
પાદ સરોજ હિકી રજ પાઇકે આંજત્ અંજન નૈનમેં મોરોં.
દાન દિયો જબ જ્ઞાન હુકો તબ દેખ્યો ચહુ ગુરૂ વ્યાપ્ત સચોરી
બરનો જુ કહા મહિમા અતિ ભીમપતિ કોહુકિન જહાં મતિ દોરો.

૩

છત્ર શિર ધારનકે છત્ર કહું ચલે ગયે.
રહે નહીં કોઉ બિના નામ હરિહરકો.
કર્મ જો કરાયો તા બિધ ભાગ્ય મૈં લિખાયો
તૈઓ જનમ ધરાયો ફલ પાયો ~~શરીરકો.~~
~~શ્રેય સાધક કે જીયમેં~~ લગિહે ચટકિ
દુઃખ કર આ જગત જાલ જાસે ઝટ સરકો.
સાત્વિક બલ શુદ્ધ સિમ ભીમકો હકિમ,
વૈસો ગુરૂ નૃસિંહ સદા ખોવે ભવ પીરકો.

૪

ૐકાર અદ્વૈત, રૂપ સદગુરૂ સુખ કર્ત્તા.
સૉંકાર સબ નુર, જીવ જંતુ ઘટ સર્તા.

પ્રબલ શક્તિ ભૂજદંડ ભસ્મ સમ લેપન કરિકે
નિજ ઇચ્છા નિમીત્ત સંત ગૌ ક્ષિય અવતરિકે
તારન તરન અતુલ બલિ, કલિમૈ ભિમ પતિ નૃહરસ્યહ
સ્વાર્થ ઔર પરમાર્થમેં સમ દૃષ્ટિ સંધાન સહ.

૫

યા ભવસાગરમૈ જ્યોતિ જ્ઞાનિસો કુંજ ફુલે જુગલા સુખદાઇ.
ચૈતન જ્યોત ઉદ્યોત હો જાત રૂ બાહિર ભિતરકી ગત પાઇ.
મોદ સુગંધ બિરાજત તામહુ, લેત અલિ, સુજ્ઞગ્યાનુ, જુવાઇ.
પતિ ભીમ નૃસિંહ કરે કરૂના તબ યા જગમેં કછુ હોત કમાઇ

૬

જગરાઇને બનાઇ સોતો સભી ઠીક ભાઇ.
નાહક કાહુ કો ચઢાઇ બોજ સરપેં મેરો માનકે.
ક્યોંકે જગ આઇ કેતે ગયે માર ખાઇ ઔર
ફિરભી બુરાઇ પાઇ પડે નર્ક ખાન મૈં
ઐસી કમાઇ સો કમાઇ ક્યોં કહાઇ જાઇ
પ્યારે! વો કમાઇ જોસો કરડી કમાન હૈ
આપની ક્યા બનાઇ જાઇ તાતેં જગમાંહી
નૃસિંહ સાંઇને બનાઇ ભીમ સબકી પ્રમાનમેં

૭

કારન કર અપાર પાર નહીં પાયો મુનિવર;
વિઘન હરન સુખ કરન વિશ્નુ વા શેષ સાંબહર.
અરૂન વદન તન મદન કનક મય સ્વરૂપ સુધાકર
આઠ પ્રહર ઠરિ રહ્યો ચિવર બ્રહ્મરંધ્ર અગોચર.
જય જયતુ જય જ્યોતિરૂપ કરૂના મય ભગવાન તુમ.
ઇષ્ટ પ્રદાતા નરહરી સુખદાતા દ્રઢમાન તુમ.

૮

શ્રી પુરૂશોત્તમ પાદનકી રજ અંજનકે ગુન તુર્ત પ્રકાસૈ.
ભુમિન તેજન વાયુન વ્યોમ જો પંચ સૌ ચૈતન ચૈતન ભાસૈ.
જ્યૌંહિ સુચંબક લોહ ચલાવત, પિંડ બ્રહ્મંડ સતંતર બાસૈ
કેવળ શ્રી નરસિંહ વો ભીમ કો આપહી આય બિલાસિ બિલાસૈં.

૯

રહ્યો ગુલતાન ઇસ આન અષ્ટ જામ
મિલ્યો સન્માન છક્યો મહાન પદ પાયકે
કિયે પરિધાન શ્રેષ્ટ બસ્ત્રા અંગ બાલન
સફાઇ નોંકદાર શાનવાન ઝલકાય કે
રચ્યો ઢંગ ઢોલ, તેં ચખ્યો રંગ છોલ
ભિમ ભૂલ્યો પર કોલ જો દિનો ગુરૂરાય કે
પિછે અંતકાલ મેં ન કરે રખવાલ કોઉ
જાલ મૈં ફસીકે યોંહી મરે માર ખાય કે.

૧૦

પરમ દયામય ઇશ પુર્ન ચહુદિશ ભર્યો હૈ.
અતલ વિતલ તલ સુતલ તલાતલ મધ્ય ઠર્યો હૈ.
ઘટ ઘટ વ્યાપક રૂપ શિરૂ નરહર પ્રસર્યો હૈ.
પુર્ન પ્રતાપ અમાપ શ્રેય સાધક બિચર્યો હૈ.
એૈસો અકલિત ભીમ. પતિ, જો ત્રિભુવનકો હૈ પતિ.
બિધ બિધ રૂપ ઉપાસ્યકો–દેત દિખાવત ગહન ગતિ.

૧૧

જો નરકો મન નિશ્ચય હોત કિ, સાગર દ્વેષ વા શોકન કોઇ.
અંતર્ ભીમ સતંતર ખેલ, નૃસિંહ્ કરેસો સબે કછુ હોઇ,

સુરત નુરત દોઉ રખીસંગ, પિવહુ પ્યાલો વો પ્રિત કો બાઇ.
તાનરકો મિલબોન કહીન દિદાર પ્રાણાન આધારકો વોઇ.

૧૨

જગમેં વિશેક તેને ઉક્તિ અનેક હાઇ
મિથ્યા ટેક રખ્યો એક મેં મેરા અજ્ઞાન મેં
ડુલ્યો માયા તાન મેંરૂ ફુલ્યો ખાનપાન મેં
ના સાનમેં કછુ સમર્ન્યા ચિતનાંહી ભગવાનમેં.
બેઠવેમે ઉઠવેમે પઢનેમે લઢનેમે
શિખ્યો બાત સભી બિના અગમ કે પ્રધાન મે
તહાંતક આયો વા ન આયો જગમાંહી
ભીમ, નરહરી સિવા નહી તુહે કિસીકે કામમેં.

૧૩.

સારમેં સાર બિચારત જો નિત હૈ સત આતમ ઔરન કોઇ
ત્યાગત દેહ બિકાર જ્યોં ચેતન, નિરહી ખિર રહે જ્યોં દોઈ.
સાંઇ નૃસિંહ બિના જગ માંહી ન ભિમ મિલે ગુરૂકી ગમસોઇ
અષ્ટહી જામ પુકારહી રામ તુ નરહર રટ જ્યોં ચાતક રોઇ.

૧૪.

સકલ ભુવનમેં નૃસિંહ કો પ્રકાશ ભયો.
પુરન પ્રકાશ યુકત અંતર અનેકમે.
ડાર ડાર પાંત પાંત બેલિ બ્રચ્છ
ગુચ્છનમેં ગિરીમેં ગુહામેં સિધ સાધક કે નેકમેં
જડમેં જડતમેં સંકેતનેમે હેતનમેં
દશોદિક બાસ બ્રહ્મ ગોલમેં બિશેકમેં
ભુમિ તેજ વાયુ તોય અભ્રમેં અવાસ જાકો
ભીમ મન મંદિરમેં ભક્તિ રસ ટેકમેં.

૧૫.

શ્રી પરમેશ મહેશ અરૂ અજરામર અવિનાશ.
ગુરૂ નૃસિંહ ચિતમેં ધરૂં બની નિષ્કામ પ્રકાશ.

૧૬.

ગુરૂહો કૃપાલ ઇષ્ટ દીનકો દયાલ શ્રેષ્ટ
ભક્તજ પ્રતિપાલ બાંહ ગહો મતિ મંદ કો.
મેં તો હું અયાન નહીં પાયો કછુ પુર્ણ ગ્યાન
દ્રષ્ટિ કર દાસ પેં કટી હો દુષ્ટ દ્વંદ કો.
પાપ પરિતાપ દુર કરિ ભેકો સદ્ય ગુરૂ
પેખ્યો હે દિદાર દયાનિધી સુખ કંદકો.
કટો સબ દ્વંદકો પિછાની મતિ મંદકો
સુભાગકે કુછંદકો નિકારી ઘો અનંદકો.

૧૭.

ગુરૂ ગ્યાન મિલે જબહી જનકો ભવ સાગર પાશ મિટે પલમે.
પરિબ્રહ્મસો ચિત લગ્યો ન ચલે નિજ સ્હેજ સમાધી રહે દિલમે
કરહી નિત ખાનરૂપાન અધાપહી વોધ રહે ધૃત જ્યોં જલમેં
ભીમ શિરોમણી સંત ગુરૂ નરસિંહ રહ્યો હે જલથલમેં

૧૮.

સકલ તાપ ભવ ભય હરન શરણાગત પ્રતિપાલ.
નરહરિ એસો જાનીએ ભકતાધિન દયાલ.

૧૯.

આયો ગુરૂ શર્ન તોરે મર્નકે તપારેસેં
જાસે ગુરૂ ઠારો અમૃત દ્રષ્ટિ સિંચ જીવકો.
ભલે વ્હાય મારો કે ઉગારો રખો પાસ મોકો
જીવ પદ ટારી કે કરી હો નાથ શીવકો.

કાલકી ચપટી મેટી નિડરકો સ્થાન દેકો
પૈડો મુખ મેપે દાસ જાનીકે સચીવકો
અલક નિરંજન મન રંજન ભય ભંજન હો
ભીમકો ભરોસો બડો અમૃત રસ પીવકો.

૨૦.

શ્રી ગુરૂ સંત પરમેશ્વર જાનહી યા મહી ભેદ લગાર જુનાંહી
આદહી અંતહી મધ્યહી એક સરૂપ તરંગ જ્યૌં સાગરમાંહી
વો ગુરૂકો કરજોરી સુવંદન ભીમ કરે નરસિંહ સદાઇ
જાહી કો શર્ન ગ્રહે તે હોત, ઉદ્ધાર દિદાર શ્રી બ્રહ્મકો પાઇ

૨૧.

જ્ઞાનકી બાત કહે ગુરૂ દેવ જ્યું ધ્યાન દિખાવહી આતમ કેરો
જો પદ પારહી ભેદ લહે નિત સોઇ સરૂપ મિલાવહી તેરો
દ્વંદ નિવારત, જંત ઉધારત પાર ઉતારત યે ભવ બેરો
સાંઇ નૃસિંહ ગુરૂ પરમેસર ભીમકો બ્રહ્મ સોં દેત બસેરો.

૨૨.

નરહર સદ્‌ ગુરૂ ઉર કે, કરે કલેશ સબ દુર
અનેક દુષ્ટ બિદારિકે, તમ જ્યૌં કાટત સુર.

૨૩.

કરૂનાકે સિંધુ દાતા ગ્રાતા બ્રહ્મ ગ્રાન હુકો
સુખકો આગાર મેરે ઉરમૈં ઠરી રહ્યો.
જલ જીવ જત હુમૈં તંત્રમૈં ઇહંત હુમૈં.
ઇંડ પીંડ ખંડ ખંડ ભુમિમૈં ભરી રહ્યો
રવી સસી મંડલમૈં મંડન પ્રકાશ હુકો.
સોઇહે પ્રકાશ ગુરૂ અમૃત ઝુરી રહ્યો
ભીમકો હકીમ ગુરૂ શુદ્ધ સીગ ગ્રાન હુકો
કેવળ નૃસિંહ મન મદિર ફરી રહ્યો.

૨૪.

કંચનકે મધ્ય ઘાટ અનેક વિચિત્ર યે ભુમિ વિશે જ્યો બયેહૈ.
ત્યોં ગુરૂદેવકે સાધન માંહી અનેક પ્રકાર સો આય રહૈહૈ.
યોગ્યહી યગ્યહી તિર્થરૂવૃત્તહી સોટાકો સોફલ ગ્યાન લહેહૈ
શ્રી નરસિંહ ગુરૂ સચરાચર અંતર ભીમ સદાઇ બહેહૈ.

૨૫.

જો પરિપુરન કેવળ ચૈતન્ય નાંહી મિલ્યો તો સબે કછુ ખોઇ.
કાયર હોઇ રહ્યો રનમૈં તબહી જનુની નિજ કુખ બિગોઇ
ખોજ સરૂપ સદા ઘટ ભીતર આદિ નિરંતર અંતર ઘોઇ
શ્રી ગુરૂ ભીમ નૃસિંહ મહંત ત્રિતાપ કટે ભગવંતસો વોઇ

૨૬.

સ્પૃહત સુખ સ્મૃતિસોં સુરદ, સુત્રધાર સુખભાજ
મહત મરૂત મન સંયમી મુકત મૌન ગુરૂરાજ.

૨૭

વાયુ સટ સટા છટાલતા ઘટા મેઘનકી.
ઝરે ઝીંઝુરાવે ઝરરે ઝહાં ન દ્રષ્ટિ મૈં
ચટપટી ચટ્ટપેં ચોટ ચર ચકોર ચિત.
~~ચિત કૃષાનુ જ્યોં કૃતિ કારી કૃષ્ટિ મૈં~~
~~ખેંચ~~ ખલ ખનિત્ર ખટી ખટક ખનનદે
તરૂન તમસ તલ તત્ર તહાં તૃષ્ટિ મૈં.

ઉપરના કવિતની ટીકા કેટલાક સજ્જન વર્ગને નહીં સમજાય એમ ધારી આપવાની ફરજ પડે છેઃ—

ટીકા—સટાસટા અર્થાત પ્રાણવાયુ શ્વાસો શ્વાસ આવાગમન કરી શ્વાસ ભરવાની ૨૧૬૦૦ વખત ક્રિયા કરે છે. અને જ્યાં જ્ઞાન

નૃસિંહ ગુરૂ ગમ ગતિ ગજાવો ગુનિગનો
કહત કરજોરી ભીમ ગુરૂ તારો સૃષ્ટિમેં.

૨૮

દ્વૈત અદ્વૈત કહ્યો નહીં જાત એક તુંહી તુંહી તું સુખ રાશી.
કારજ કારન કૌન કહે તિન ત્વંપદ કે તત્ કે પરકાશી.

રૂપી મેઘની ઘટા લટુંબ થઇ રહી છે. અને તેને વિશે સંસ્કાર રૂપ વાદળાં પરસ્પર અથડાય છે તેથી વિચાર રૂપ વિજળીનો ચમકારો થાય છે. વળી બ્રહ્માકાર વૃત્તિરૂપ અવિચ્છિન્ન ધારાના જળબુંદ જ્યાં ઝરગર ઝરમર વરસ્યા કરે છે. પણ તે ચર્મ ચક્ષુથી દૃષ્ટિ ગોચર થતું નથી, માત્ર જ્ઞાન ચક્ષુથીજ દેખાય છે. (શંકા. ચક્ષુથી ન દેખાય તેનું આપણે શું પ્રયોજન છે તો તે વાતનું સમાધાન નિચેનું પદ કરે છે) જેમ ચકોર ચોટ લાગ્યાથી માત્ર અગ્નિનોજ ચારો ચરે છે. અને તેના ચિતમાં એવો તો ચટપટાટ થાય છે કે તે કષ્ટકારી કર્તવ્યે કરીને પણ ચંદ્રને જોયા વિના શાંતીને પામતુંજ નથી તેમ આ મનરૂપી ચકોરને અધ્યાત્માદિ તાપરૂપ અગ્નિના ચારાથી ચટપટાટ રૂપ ચપળતાની સ્વાત્મચંદ્રનો અનુભવ કર્યા સિવાયની અન્ય વૃત્તિ થતી નથી. એવા અન્ને ખલ રૂપી વાદળાં અને અજ્ઞાન રૂપી વૃક્ષની પ્રાણાદિ પત્રન તથા તત્વજ્ઞાન રૂપી કોહાડાથી નિવૃત્તિ કર્યા પછી વિવેકાદિ સદ્દગુણો રૂપી અમુલ્ય રત્નખાણ ખોદાય છે. અર્થાત પ્રાપ્ત થાય છે એવા, તથા જવાહીર સમાન ઉજવળ કાન્તીવાળુ આત્મ ઈંદુનું દર્શન કરાવી અભય કરે છે એવા, ભવસાગરથી તારનાર અગમગતિવાળા ગુણી, ગુણને જાણનારા તેમ સાક્ષિરૂપ અધિષ્ઠાન શો કારણથી પણ પર એવા નૃસિંહ સદ્દગુરૂને આ સૃષ્ટિમાં સર્વોત્કૃષ્ટ જાણી અધમ દિન ભીમ વંદન કરી કહે છે કે શ્રેય સાધક અધિકારી વર્ગને મોક્ષ દાન આપોઃ—

રંગન રેખન બાલન યૌવન જંગમ જોગી ન ભેખ ઉદાશી.
ઢોલ બજાય સુનાવત હૈ ભીમ સાંઇ નૃસિંહ હૈ પંથ નિરાસી.

२८

ગ્યાન હુકો રૂપ શુદ્ધ અલૌકિક સંત કૃપાસે રૂદે મહુ આવે.
ભેદ અનેક અગ્યાનહુકે નમિટે ગુરૂ રૂપ બિના સુખ પાવે.
જ્યોં સુર હોત પ્રકાશકિ તુર્તહી રાત્રિ હુકો તમ ભાગહી જાવે.
એસો નૃસિંહ ગુરૂ પરિપુરન ભીમકો દ્વૈત અદ્વૈત કહાવે.

૩૦

ગુરૂ નરૂપિત રચના સકલ, અકલ ખેલ નિર્મિત
સુર મુનિ ધ્વનિ યહ નિશદીન, બિન ગુરૂ જીવન દુષિત.

૩૧

તુમ્હરો પ્રતાપ હૈ અમાપ ત્રયતાપ હારી
પાપ હારી લોચન દુખ મોચન કહાયો હૈ.
દ્વંદ ફંદ હારક દિદાર દિલકો ઉદાર
પારા વાર પ્યાર યુક્ત સજ્જન સુહાયોહૈ.
સુખકો અગાર સાર સારકો નિસ્તાર કહુ
કહાંલો બિસ્તાર કહુ પારહુ ન પાયો હૈ
ગુનકો નિધાન મહાગ્યાન કો પ્રકાશ વારો
કેવળ નૃસિંહ છાંડ એક ભીમ ભાયો હૈ.

૩૨

રાગી બૈરાગી સન્યાસી ઉદાસિ ભયે પર કયા કો બ્રહ્મ પ્હેચાને
યેહી હય ભેદ અગાધ અગમ સો યામનને બુધ ક્યોં કરી જાને
સાંઇ ગુરૂ નરસિંહ સિવા નભકી ગતિ યોંહી ન કો પરમાને
પિંડ બ્રહ્મંડ રહ્યો રેઃ પ્રકાશિ નિરાસિ જો આતમ સો ભીમમાને

૩૩

પારહિ બ્રહ્મ અખંડ નિરંજન ચિન્હત તાકો ન દ્વૈત હી ભાસૈ.
આતમ જ્ઞાન ભયો જીનકે ઘટ તો તિનકે ખટ શત્રુહી નાસૈ.
જૈસેહિ કેશરિ સિંધ બસે જીંહિ થાનક વ્હાંન કો આવત પાસૈ
ભાગ્ય બડો જબ હોય તબે નરસિંહ શ્રી ભીમકો બ્રહ્મ પ્રકાસૈ.

૩૪

આતમ અમૃત પાન કર્યો જીન તાકી દશા કછુ હોવત ન્યારી.
નૈનમૈં બૈનમૈં પ્રેમ નિરંતર જ્યોતહી કિ લછ લાગત પ્યારી
કંઠ રટે દિન રાત શ્રી નરહર હોત સુબાની તબેં રસવારી.
ભીમ કહે ધન્ય ધન્ય પ્રભાવર શુર સુપ્રદ સબ ભ્રમ ભય હારી

૩૫

અધમોદ્ધારણુ ભક્ત જન પાલક દિન દયાલ.
મન મોહન નરસિંહ વિધુ નિરખત ભયો નિહાલ.

૩૬

મૃદુતા સુહાતિ ખાસિ મુરત સુધાસિ જાકી
પ્યાસી ઉલ્હાસી જો પ્રકાસિ ઉપકારિ હૈ
જાન્યો અધિકારિ પ્રાન હોઇ પરેશાન હાનો
તારનકો દાન પાન દેનેમેં ઉદારિ હૈ
કામ ક્રોધ લોભ મોહ મત્સરરૂ ક્ષોભનસેં
વિરતો વિરક્ત સુક્ત યુક્ત મ્હેર કારી હૈ
વોરે ! નૃસિંહ પ્રાનતું ભીમ ભુલે નાંહી ભાન
જાસે નિજ દાસ વાકો પ્રભાકી ખુમારી હૈ.

૩૭

કરિયનકિ કરારિ ગાંસી ચિડિઆંકિ ચિરારી
જ્યૌં શ્રવન પરેના તંગો મેરો યત્ન કરનો

ચૈસે મદ ભક્તનમેં દુર્બલ મૈં કૌન જાકી
સબલ સુબ્રહ્મ દ્વારા અહનિશ ઠરનો.
સંતકી કચ્હારીમેં મુરારિકો સુભાન હોત
બિના ગુરૂ હરિકો ધ્યાન કૈસો કરનો
માયામેં છકકે મુરખ ગુમાની જન બકે
વાકો, ભીમ ભને કહાંસે મિલે નૃહરિકો શરનો.

૩૮.

માન અપમાન સમાનહી ભાસત દિનરૂરૈન સમાનહી જાકો
પંડિત કિટરૂ કુંજર શ્વાનરૂ ઉંચના નિચ સબે તુલ તાકો
ભેદ અભેદ કછુ નહીં જાનત માનત જગતયે સિંધુ સુધાકો
સોઇ શિરોમણી સંત લહ્યો ભિમને નરસિંહ બસ્યો ઉર વાકો:

૩૯.

પ્રાન અપાનકી કાહુ જરૂર કરૂર કરાલ જો મન દબાઇ
શ્વાસહી શ્વાસ મહીં મિલિજાતહૈ શ્રી અવિનાસ જો દોર લગાઇ
દેહકો વ્હાય પડે સુખ દુખ ન જાય હટિકબહી ઉર માંહી.
તાનરકો ગુરૂ ભીમ નૃસિંહસો આપ દિદાર દિખાવત ભાઇ.

૪૦.

આદિ અનાદિસે રૂપ સતંતર અંતર ખેલિત રેહ્યા દુખ વામી
જો નરેખાજ કેર નિજકો તિનકો મિલિજાતહૈ અંતરયામી.
ભેંટ દિયે જબશ્રી જદુરાયનો જીવકો રે'ત ન કિંચિત્ ખામી.
ભીમપતિ નરસિંહ દયામય લેત ઉધારિ સદા નિજ સ્વામિ.

૪૧.

આતમરામ શ્રી નરસિંહ રામ સો રામહી રામહી રામહી રામા.
જીહિ અવતાર ધરિ ઓદ્ધાર લિયે નિજ સેવક શ્રી ઘનસ્યામા.
જો કંકુથો ગુરૂજી શ્રીકે પાસ વો દેઇ દિનો કરનાકે નિષ્ઠાના

સારમેં સાર બિચાર બતાવત કિ ગુરૂરાયકિ દીર કમાનાં.

૪૨.

સત્ય અરૂ શિલતા અહિ ચિત્ત રખો સત સંગ.
કઠિન કાર્ય રાગ દમનકો, સાધો ધ્યાય ભિગંગ

૪૩.

પચ્યો પરપંચમૈ અરૂ મચ્યો ધન સંચ કાજ
સચ્યો ટેક છાંડી ગ્રહ્યો મિથ્યા ગુમાનકો.
સુઝયો એક સ્વારથ પરમારથકો બુજ્યો નાંહી
જીગરસેં ન સેવ્યો સાંઇ કરૂના નિધાનકો.
કર્યો ન બિચાર કે યે ધર્યો દેહ કોન કાજ
રાજ શાસ્ કાજ હૈ યા અગમ કે પ્રયાનકો
વૃથા ભીમ ફેરો તેરો ભયો ના સવેરો નૃસિંહ
નાથજીકો ચેરો તોડો કુકરકી બાનકો.

૪૪.

સદા પ્રેમ મસ્ત રહે સચે આશક લાલનકે
દોરી જીસકી લગિહે એક પરમાનંદસેં
ભિતર અતિત રહત બાહિર પ્રતિત હોત
કુશલ જગ કોવિદ અરૂ જગ જન વૃંદ સેં
કોટિમૈ કોક એક ચિન્હત હૈ બિમ યાર
બાકી સબ ખ્વાર યોંહિ પડે હૈ કઠંગસેં
દુનિયા બિચારી પડી ચકરમૈ સગર હોકે
બિરલ શુર સંત સહત નૃસિંહ ચોટ બંત સેં.

૪૫.

ગુરૂદેવ દયા કરહી જગકી તરકી પકડ જીવ અરે છીનમાંહી
બાહિર ભીતર શ્રી સચ્ચિદાનંદ એક તું એક તુંહી જગરાઇ.

યે ભવ બંધનકો બઇ ખંડન દિષ્ટ અનિષ્ટ સો મુક્ત તાંકી
લાગી રહે ઘટમૈ રટ ભીમકે સાંઇ નૃસિંહકી એકસદાઈ.

૪૬

જાતબહી દુઃખ સાગરમેં જન આશ્રય નાવ હુતે નિત તારે
ભક્તન કે બશ્ર હય ભગવંત ત્યોં કોહુન દાસકો લેશ બિસારે
ભીમ કહે ગુરૂ શ્રી નરસિંહયે વિશ્વજનોકે વો જન્મ સુધારે
તાતેં હમેં નિજ શ્રેયકે સાધક શ્રી ગુરૂરાય નૃસિંહ હમારે.

૪૭

કરહી ગુરૂદેવ કૃપા તબહીં પલમૈ ભવ સેતુસેં જંત તરિઓ
ગર્વ ઘટે અરૂ મોહ મિટે ઉર અંતરસેહિ અગ્યાન ટરિઓ.
જીનકો પરમાતમ પ્રાપ્ત ભયે તિનકો મહાકાલ નખંડ કરિઓ.
ભીમકે યારકો પાઇ દિદાર સદા નરસિંહ મુંસે ઉચરીઓ.

૪૮

પ્રાન પતિ નરસિંહ કૃતિ નવ કોઉ કરે જીનકી ગતિ ન્યારી
અલ્પમતિ કરહી સ્તુતિ કયા દિનનાથ સદા તુમ્હરી બલિહારી
બાહિર ભીતર એક સમાન રહ્યો પતિ ભીમ સદા સુખકારી
તન અરૂ નિજ મંન સદા નરસિંહકો અર્પન જો દુખહારી.

૪૯

એક તુ એક તુહી ગુરૂરાય ભજી રસનાય તેં જન્મ મિટાયો.
એક અખંડિત આતમ શ્રી પરમાતમ કે જશકો જીહિં ગાયો.
સાંઇ નૃસિંહ કરી કરૂના તબ ભીમપતિકો દિદાર દિખાયો
કિટસે કુંજર તેહી સમાન પ્રમાન કિયો પદ નિર્ભય પાયો.

૫૦.

એકસુ એકસુ ટેક લગી મન ધારી બિબેક સો દ્વૈત હગીહૈ.

તિનસો લિન હુઆવ નિરંતર, અંતરમેં દૃઢ જ્યોત જગીહૈ.
ચંઃર સો ચાર બિચારસ્ત હૈ નિત, પંચ સો પંચ પ્રપંચ ઠગીહૈ
બીમહિ મૈ બડભાગી ભયો કયોં શ્રી નરસિંહકી ચોટ લગીહૈ.

૫૧

સદ્‌ગુરો ! શ્રી સદગુરૂ" રટન કર કે હમેશ.
"નામીના નિમેશ રૈન દિન લિન રહવેગો.
ખલક દરિયાવમેં' એક પલકકી ખબર નાંહી.
ભાઈ કબ આઇ કાલ પ્રાન વહ ગ્રહેગો
હોઇ અધિકારી સુ બિચારી અરિ મારિ ખટ
બાજીકો સમારી વપુ સુખ દુખ સહેગો.
જંડરૂ ચૈતન્ય ચિન્હિ જગમેં સમાન ભાઇ
નૃસિંહ ગુરૂ ચર્ન આઈ તુતૈં તાકો લહેગો.

૫૨

ભેખકી ટેક યે બાનેકી લાજયે ગરિબનિવાજ નિભાઇએ મોરી
બીમકે તાજ મહારાજ નૃસિંહ યે દાસકી કાહુનહૈ બરજોરી
બેદ પુરાન ન પીંગલ વા કછુ જાનત નાંહી મેરી મતિ થોરી
કેવળ પારહિ બ્રહ્મ કૃપાલુ, યે બાત્રની બીમ કહી કર જોરી.

સમાપ્ત.